

er ædru, og det kan vi ikke være tjente med, i alt Fald ikke, naar vi vil hævde, hvad jeg gerne vil, at vi ogsaa under Lovgivningen bør have Opmærksomheden henvendt paa alt, hvad der kan fremme Ædrueligheden i vort Land. Men jeg gaar ganske vist ud fra — og det synes jeg, ogsaa Lovforslagets Ordlyd giver mig Ret til —, at Meningen ingenlunde er, at man altid skal nedsætte en Erstatning, fordi det er godtgjort, at den tilskadekomne har været beruset, og navnlig anser jeg det for givet, at Arbejderforsikrings-Raadet, eventuelt Ministeriet, hvis det faar Sagen til Afgørelse, altid vil finde det rigtigt, hvis den, hvem Ulykkestilfældet er overgaaet, er afgaaet ved Døden, ikke, selv om han har været nok saa beruset, at lade Enken eller Børnene lide derunder, men udbetale det fulde Erstatningsbeløb i saadanne Tilfælde, hvor der ellers vilde ske Uret overfor Enken, der jo nok, i alt Fald som Regel, maa siges at være uskyldig i, at Manden er mødt beruset ved sit Arbejde og paa den Maade kommet til Skade. Jeg har altsaa forstaaet Lovforslagets Bestemmelser i § 3, 2det Stykke, saaledes, at der er givet Arbejderforsikrings-Raadet en Ret til i saadanne Tilfælde at nedsætte Erstatningen, eventuelt lade den helt bortfalde, men at der paa den anden Side ikke er noget som helst til Hinder for, at man, hvad man vel ogsaa vil, udbetaler Erstatningen med det fulde Beløb.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen) gjorde opmærksom paa Bestemmelsen om, at de, der ikke er Medlemmer af en Sygekasse, eller hvis Sygehjælp ikke er tilstrækkelig, i de første 13 Uger kan faa Støtte af det offentlige, uden at dette faar Fattighjælps Virkninger. Jeg finder i og for sig Bestemmelsen rigtig. Jeg synes imidlertid ikke, den hører til den Slags Bestemmelser, man bør have i en Ulykkesforsikringslovgivning, men jeg erkender, at vi efterhaanden har faaet Bestemmelser om, at en eller anden Udgift kan afholdes af det offentlige uden at have Fattighjælps Virkninger, puttet ind i, jeg ved ikke hvor mange Love, saa det naturligvis er vanskeligt at modsætte sig en saadan Bestemmelse her, naar man er enig i Princippet. Men det er i og for sig ikke behageligt, navnlig ikke for de kommunale Myndigheder, at skulle søge i en halv Snes forskellige Love, at skulle være inde i næsten alle Detailler i en Mængde Love for at være paa det rene med, hvad der kan afholdes af Kommunekassen uden at

have Fattighjælps Virkninger og hvad ikke. Det er altsaa en mere formel Betragtning, jeg her gør gældende, og jeg havde ikke nævnt den, hvis ikke det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds havde fremdraget Bestemmelsen, hvis Realitet jeg, som sagt, i og for sig kan slutte mig til.

Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam), at jeg paa ingen Maade er enig med ham i, at det er ønskeligt at faa sammenarbejdet til en stor Lov vore Syge-, Ulykkes-, Invaliditets- og Alderdomsunderstøttelsesbestemmelser, fordi jeg synes, det er helt forskellige Principper, der ligger til Grund for de forskellige Forsikrings- eller Understøttelseslove, vi har. Her, hvor der er Tale om et bestemt, nøje afgrænset Princip, nemlig dette, at man siger til enhver Arbejdsgiver: Du skal have et Ansvar overfor dem, du har i Arbejde — synes jeg, der er Tale om noget, der i den Grad er noget for sig selv, at man ikke uden nogen Fare kan føje det ind i de Bestemmelser, der gælder eller i Fremtiden maatte blive indført for Sygeforsikring, Invaliditetsforsikring, Alderdomsunderstøttelse, eller hvad det nu maatte være. Dette er i den Grad noget for sig selv, at selv om man naturligvis nok kunde have det i samme Bind, hvis man samlede alt dette i en Bog — det vilde blive en ret stor Bog —, har det ingen som helst Sammenhæng med de Bestemmelser, der maatte findes i Love om Sygeforsikring, Invaliditetsforsikring, Alderdomsforsikring o. s. v. Derfor kan jeg, som sagt, ikke slutte mig til dette Ønske, som den højtærede Minister for Resten ogsaa har erkendt, at han, i alt Fald for Tiden, ikke har fundet Anledning til at imødekomme.

Under sin Omtale af Bestemmelsen i § 1, 2det Stykke, om de „skadelige Paavirkninger af højst nogle faa Dages Varighed, der skyldes Arbejdet eller de Forhold, hvorunder det foregaar“, kom det samme ærede Medlem (Rørdam) ind paa Erhvervs sygdommens Medinddragelse under Forsikringen her, noget, som ogsaa det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen) var inde paa. Jeg maa tilstaa, at jeg forstaaer ikke, hvorledes man i det hele vil kunne forbinde et Lovforslag, der, som jeg har nævnt, hviler paa Princippet om Arbejdsgivernes Ansvar, med Lovgivningens Bestemmelser om Erstatning for Erhvervsinvaliditet. Jeg spørger f. Eks., og det vil maaske klare, hvad jeg tænker paa: